

Untxi zuria

Zelai berde lasai batean, lore koloretsuekin eta zeru beti distiratsu batekin, Floc untxia bizi zen. Floc untxi adoragarria zen, kotoia bezain ile leun eta zuriarekin. Oso laguna zen basoko animalia guztiekin, baina berezitasun bat zuen: beti berandu iristen zen leku guztietan. Bere ahaleginak gorabehera, denborak beti jokatzen zion aurka.

Goiz batean, eguzkia distira egiten ari zen eta txoriak pozik abesten ari ziren bitartean, Floc untxia zuhaitz handi baten azpian eserita zegoen, bere urrezko erlojuari begira, kezka aurpegiarekin. Erlojuak erakusten zuen animalien komunitatearen urteko bileraren ordua pasa zela jada, non neguko jaiak antolatuko ziren eta hurrengo urterako erabaki garrantzitsuak hartuko ziren.

“Ai, ez!” oihu egin zuen Floc untxiak. “Ohi bezala berandu iritsiko naiz!” Erlojuari begiratu eta, jauzi batekin, bilera lekura korrika hasi zen.

Floc untxia abiadura handian joan zen lurrezko bide batetik, baina errepidea lokaztuta zegoen gau euritsu baten ondoren. Oinak irristatzen eta zikintzen ari zitzaizkion, Floc untxia motelduz. Hala ere, ez zuen amore eman. Kontu handiz salto egin zuen lokatzez betetako eremuak saihesteko, baina horrek are gehiago atzeratu zuen.

Orduan, euriteen ondoren hazi zen ibai batera iritsi zen. Bertatik zeharkatzen zuen zubia hautsita zegoen eta enbor flotatzaile gutxi batzuk baino ez ziren geratzen. Floc untxiak ur korronteari begiratu zion antsietatez eta konturatu zen enbor batetik bestera salto egin beharko zuela ibaia zeharkatzeko. Kontzentratu eta saltoka hasi zen. Bere adimen eta bizkortasun guztia erabili behar izan zuen ur hotzera ez erortzeko, eta bihotza azkar taupaka ari zitzaion jauzi bakoitzarekin. Azkenean, beste aldera iristea lortu zuen, baina denbora gehiago galdu zuen.

Bitartean, Floc untxiak bere bidean jarraitzen zuen bitartean, basoko plazan jolasean ari ziren katu talde batekin egin zuen topo. Katuak artile-bola batekin jolasean ari ziren eta Floc untxiari begira geratu ziren harrituta, korrika pasatzen zen bitartean. Katuetako batek, irribarre bihurri batekin, oihu egin zuen: “Floc, zatoz gurekin jolastera!”. Floc untxiak bilerara korrika joan behar zuela azaltzen saiatu zen, baina katuek ez zioten uzten pixka bat jolastu gabe joaten.

Ordu batzuk bezala sentitu ziren minutu batzuen ondoren, Floc untxiak katu taldetik askatzea lortu zuen eta bere korrika jarraitu zuen. Oztopoak gorabehera, berandu ez iristeko erabakia sendo mantendu zen.

Azkenean bilera lekura iritsi zenean, Floc untxiak dena lasai zegoela ikusi zuen. Animaliak mahai handi baten inguruan eserita zeuden, jaki gozoz beteta: pastelak, frutak, barazkiak eta beste janari goxo batzuk. Lekua argiz eta girlandez apainduta zegoen, eta giroa jai girokoa eta atsegina zen. Animaliek, haren etorrera ikusi zutenean, ulermenez irribarre egin eta zutitu egin ziren ongietorria emateko.

Beste animaliek ondo zekitela Floc untxia beti berandu iristen zela gertatu zen, beraz, bileraren hasiera bera iritsi arte atzeratzea erabaki zuten. Festa prestatu zuten, berandu iritsi arren, Floc untxia ongi etorria eta barne sentitzea nahi zutelako.

Floc untxia, esker onez betetako bihotzarekin, bere lagunekin elkartu zen. Bilera arrakastatsua izan zen, eztabaida biziekin eta neguko oporretarako plan zirraragarriekin. Animalia guztiek festa bikainaz gozatu zuten elkarrekin, musika, dantza eta jaki gozoekin mahaian.

Floc untxiak ikasgai baliotsu bat ikasi zuen egun hartan: denborarekin zituen zailtasunak izan arren, bere adiskidetasuna eta konpromisoa benetan garrantzitsuak ziren bere lagunentzat. Egun hartatik aurrera, Floc untxiak puntualagoa izaten saiatu arren, bazekien bere lagunak beti egongo zirela bihotz zabalik ongietorria emateko, edozer gauza gertatu arren.

Eta horrela, Floc untxiak pozik bizitzen jarraitu zuen basoko bere txoko txikian, maite zuten lagunez inguratuta, festak ospatzen eta baloratzen zutenekin denbora pasatzen. Animalia komunitateak lagunen inperfekzio txikiak onartzen eta maitatzen ikasi zuen, benetan axola duena borondate ona eta maitasun partekatua baita.